

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cursus Biennalis Studii Canonici, Sive Succincta Et
Methodica Sacrorum Canonum Explanatio**

Engelhard, Johann Martin

Moguntiae, 1700

Titulus XXXVI. De Injuriis & Damno dato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63255)

prohibitionem Ecclesiæ superstitiosè induxit. Tales purgationes olim fiebant per aquam, in quam injectus, si mergeretur, innoxius, si supernataret nocens credebatur *cap. 8. h. t.* vel per aquam ferventem in quam immissa manus, si illæsa extraheretur. Innocentia probata erat. *can. omnibus c. 2. q. 5.* vel per rogam candentem & alios similes modos, qui meritò tanquam superstitiosi & à diabolo inventi per SS. Canones sunt reprobati. Purgatio Canonica est quæ ad probationem Innocentiæ faciendam Jure Canonico est approbata, & fit medio juramento, dum suspectus de crimine jurat, se tale crimen non commisisse, & in eum finem quandoque 7. quandoque plures vel etiam pauciores compurgatores Jussu Judicis assumit, qui juratò deponunt, se credere, eum à crimine immunem esse. *c. 5. § 16. h. t.*

QUÆRES 3. Quis sit purgationis effectus? Respond. Effectus Purgationis Canonice est quòd diffamatus à suspitione criminis reddatur immunis, ideoque si jurare noluerit, pro convicto habendus, & secundum qualitatem delicti puniendus erit.

TITULUS XXXVI.

De

Injuriis & Damno dato.

QUÆRES 1. Quid sit Injuria. Respond. Sumitur Injuria dupliciter, generaliter pro omni eo, quod non jure fit; Specialiter autem & pro

& prout hujus loci est, sumitur pro contumeliâ,
& definitur, delictum quod committitur, cum li-
beri hominis corpus dignitas vel fama læditur; ad
quod requiritur 1. Animus injuriandi, sicut enim
voluntas & propositum delinquentis maleficia di-
stinguunt, sic ea quoque inducunt. *l. quæ Injuria.*
ff. de Furt. hinc in *can. illud relatum c. 16. q. 1.* Injuria
ex affectu facientis consistere dicitur. Unde patet
Animantia bruta contumeliam inferre non posse,
cum careant affectu injuriæ faciendæ. 2. Ut fiat
re vel verbis, unde oritur divisio Injuriæ in *realem*
& *verbalem*; Realis est, si manus injiciantur, fa-
milia corrumpatur &c. Verbalis fit per convicium,
vel libellum famosum. 3. Ut persona tam
injurians quàm injuriata tales sint, quæ injuriam
irrogare ac pati possint.

QUÆRES 2. Quis sit injuriæ illatæ effe-
ctus? Respond. Effectus injuriæ primus est actio
injuriarum prætoria, quæ ordinariè annalis, in tri-
bus autem casibus civilis est, & ultrà anni spa-
tium durat, scilicet, si quis pulsatus verberatus,
ejusque domus vi introita fuerit *l. lex cornelia. ff.*
b. t. Agitur autem hac actione vel civiliter vel cri-
minaliter, utroque tamen modo ad vindictam; ci-
viliter agit, qui pœnam sibi ipsi adjudicari petit;
Criminaliter agitur si agatur vel ad pœnam corpo-
ralem, vel pecuniariam quidem, sed fisco applican-
dam, quo sicut & priori casu Judex pro qualitate
personæ injuriantis & injuriatæ, aliarumque cir-
cumstantiarum pœnam petitam poterit moderari.
Secundus Effectus est Actio Injuriarum reclamato-
ria, quâ injuriatus, si conviciis læssitus fuerit,
ad revocationem verborum injuriosorum agit.

Tertius

Tertius effectus est infamia, siue civiliter, siue criminaliter actum fuerit; quàm tamen evitabit reus si vel per procuratorem litigaverit, vel iudex in sententiâ reservaverit honorem.

QUÆRES 3. Quid sit damnum? Resp. Damnum est injuria quâ quis servum vel quadrupedem alterius occidit, vulneravit, vel alias res ejus confregit, rupit vel læsit; injuria autem hîc non specialiter sed generaliter accipitur pro eo quod contra jus per culpam factum est.

QUÆRES 4. Quis sit damni dati effectus? Respond. Ejus effectus est actio legis Aquiliæ civilis, quæ datur Domino adversus eum qui damnum injuriâ dedit, vel causam damni præstitit, ut quanti plurimi res vel anno proximo vel 30. diebus proximis fuerit, exsolvat. *l. ait lex. § sequent. ff. ad l. aquiliam.* quod ut intelligas, Nota, tria olim fuisse legis aquiliæ capita, quorum secundum hodie in usu non est. Ex primo capite agebatur, quando de hominis vel pecudis internecone quæstio erat. Ex tertio autem, quando de hominis vel pecudis vulneratione, vel etiam animalis, quod pecudum numero non est, occisione, vel aliàs de damno in rebus suis causato quærebatur. Si igitur agatur ex primo capite, fit æstimatio rei, & numeratur pœna quanti plurimi retrò per annum;

si ex Tertio, numeratur pœna quanti plurimi retrò per 30. dies.

